

**Projev Miloše Vystrčila,
předsedy Senátu Parlamentu ČR,
u příležitosti Dne památky obětí holocaustu
a předcházení zločinům proti lidskosti
Španělský sál, Pražský hrad
28. ledna 2025**

Vážení přeživší a Vaši blízcí, vážený pane prezidente, dámy a pánové,

80 let, tedy celý průměrný lidský život. Tak dlouho uplynulo od konce druhé světové války.

Na jednu stranu se vlastně jedná o mimořádný úspěch, že velká část Evropy tak dlouho nezažila válečný konflikt.

Na stranu druhou je zřejmé, že dnešní války Evropu stále silněji zasahují a je pro nás bytostně důležité správně reagovali.

Holocaust – SHOА má proto pro mě dnes více než kdykoliv dříve dvojitý význam.

Za prvé je pro mě Holocaust smutnou, hrůznou vzpomínkou na genocidu milionů Židů, Romů, Sintů a také na další masové vraždy. A v tomto smyslu je má vzpomínka na Holocaust zásadní částí – zásadním pilířem – naší historické paměti.

Za druhé, nebo možná lépe řečeno zároveň, je pro mě Holocaust také nepřehlédnutelným varovným majákem, který ukazuje, kterým směrem se dnes nesmíme vydat a naopak, kterým směrem se vydat musíme, abychom neopakovali staré chyby.

I proto jsem hrdý, že připomínkové setkání ke Dni památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti, které v předchozích letech hostil český Senát, si v roce 80. výročí osvobození koncentračního tábora Osvětim připomínáme tady na Pražském hradě, sídle českých králů.

Zároveň však musím zdůraznit, že připomínat si temné doby naší minulosti jednou ročně ať se tak děje v Osvětimi, na Pražském hradě v českém Senátu nebo kdekoliv jinde, zkrátka nestačí.

Předcházet nespravedlnosti a nenávisti musí být totiž naše každodenní práce, která nikdy nekončí.

Platí to zvláště dnes, v době, kdy vlna nenávisti, závisti a názorové polarizace nabývá v celé Evropě na síle. A bohužel se zdá, že stále více lidí podléhá a projevuje ochotu se stát této vlny součástí.

Proto jsem rád, že mohu z tohoto místa projevit úctu a poděkovat všem, kteří mají odvahu se této vlně nenávisti aktivně postavit.

Zejména potom děkuji všem přeživším, kteří se s námi dělí o své vzpomínky a o své zkušenosti.

Vážení přeživší, vaše osudy, vaše svědectví jsou nejen zásadní součástí našeho vyrovnávání se s minulostí, ale nýbrž také zásadním předpokladem pro naše správná současná i budoucí rozhodnutí a postoje. Velmi si vážím vaší vytrvalosti, vaší odvahy a vaší otevřenosti. A děkuji Vám za ně.

Dnes k nám za pár okamžiků promluví jedna z přeživších, paní Hana Sternlicht.

Stalo se snad řízením osudu, že příjmení Sternlicht v českém překladu znamená hvězdné světlo.

Osobně věřím, že tváří v tvář zlu již nikdy nebudeme před světlem stahovat rolety nebo zavírat oči.

Osobně věřím, že již nikdy nedovolíme, aby tma zvítězila nad světlem.

A zeptáte-li se proč tomu věřím, má odpověď je jednoduchá.

Víme totiž všechno o tom, co se stalo, víme, co se děje a víme také, co se může stát.

A platí neúprosně, že pokud nebudeme nic dělat, pokud nic neuděláme, může se historie opakovat a že v tom případě pro nás potom nebude existovat žádná omluva.

Děkuji Vám za pozornost a děkuji Vám za to, že jsem k Vám mohl promluvit.